

sporočen pravočasno, to je v roku treh let, da zaradi tega izterjava ni bila mogoča in da zato lastnih sredstev ni bilo mogoče dati na razpolago Komisiji.

- (1) Akt o pogojih pristopa Kraljevine Španije in Portugalske republike in prilagoditvah pogodb (UL 1985, L 302, str. 23).
- (2) Sklep Sveta 85/257/EGS z dne 7. maja 1985 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 128, str. 15).
- (3) Uredba Komisije (EGS) št. 579/86 z dne 28. februarja 1986 o podrobnih pravilih za zaloge proizvodov v sektorju sladkorja, ki so 1. marca 1986 obstajale v Španiji in na Portugalskem (UL L 57, str. 21).
- (4) Uredba Sveta (EGS) št. 1697/79 z dne 24. julija 1979 o „naknadni“ izterjavi uvoznih ali izvoznih dajatev, ki se od dolžnika niso zahtevale za blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila takšnih dajatev (UL L 197, str. 1).
- (5) Uredba Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa 88/376/EGS, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 155, str. 1).
- (6) Recueil, str. I-7511.
- (7) Uredba Komisije (EGS) št. 2670/81 z dne 14. septembra 1981 o podrobnih izvedbenih pravilih glede proizvodnje sladkorja, ki presega kvoto (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 5, str. 85).
- (8) Uredba Sveta (EGS) št. 3771/85 z dne 20. decembra 1985 o zalogah kmetijskih proizvodov na Portugalskem (UL L 362, str. 21).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. julija 2012 vložilo Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgija) – Euronics Belgium CVBA proti Kamera Express BV in Kamera Express Belgium BVB

(Zadeva C-343/12)

(2012/C 303/28)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van Koophandel te Gent

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Euronics Belgium CVBA

Toženi stranki: Kamera Express BV, Kamera Express Belgium BVBA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 101 zakona o tržnih praksah in varstvu potrošnikov, katerega namen je med drugim varstvo potrošnikov in ki določa: „1. Podjetjem je prepovedano ponujanje blaga za nakup ali njegova prodaja z izgubo.

Za prodajo z izgubo se šteje vsaka prodaja po ceni, ki ni vsaj enaka ceni, po kateri je podjetje kupilo blago ali ki bi jo podjetje moralo plačati za ponovno nabavo, po odbitku morebitnih

popustov, ki so odobreni in so bili dejansko prejeti. Pri določitvi, ali gre za prodajo z izgubo, se ne upoštevajo popusti, ki so bili odobreni – izključno ali neizključno – za druge obveznosti, kot je nakup blaga s strani podjetja“, v nasprotju z Direktivo 2005/29/ES⁽¹⁾, ker prepoveduje prodajo z izgubo, medtem ko s to direktivo taka prodajna praksa očitno ni prepovedana in je belgijski zakon morebiti strožji od tega, kar je določeno z Direktivo 2005/29/ES, in tega, kar je prepovedano v skladu z njenim členom 4?

- (1) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22).

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. julija 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 4. maja 2012 v zadevi T-529/09, Sophie in 't Veld proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopniki: P. Berman, B. Driessen, Cs. Fekete, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Sophie in 't Veld, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo Splošnega sodišča,

— dokončno odloči o predmetu te pritožbe

in

— tožeči stranki v zadevi T-529/09 naloži, naj plača stroške Sveta v zvezi z navedeno zadevo in to pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba se nanaša na razlago izjem v zvezi z varstvom javnega interesa glede mednarodnih odnosov in na varstvo pravnih nasvetov. Te izjeme so določene v absolutni izjemi od pravice javnosti do dostopa v tretji alineji člena 4(1)(a) in v kvalificirani izjemi od pravice dostopa javnosti v drugi alineji člena 4(2) Uredbe⁽¹⁾.

Svet navaja, da je Splošno sodišče pri razlagi navedenih izjem storilo štiri napake.

Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno menilo, da spor glede izbire pravne podlage ne more ogroziti interesov EU pri mednarodnih odnosih (**prvi del prvega pritožbenega razloga**). Spori med institucijami glede pristojnosti Unije in glede izbire pravne podlage so tesno povezani s spori glede vsebine mednarodnih sporazumov. Spori med institucijami glede pristojnosti lahko poleg tega vplivajo na pogajalski položaj EU, negativno vplivajo na njeno verodostojnost kot pogajalski partner in ogrozijo izid pogajanj.

Drugič, Splošno sodišče naj bi uporabilo napačno merilo nadzora in presojo Sveta glede pomena zadevnega dokumenta za mednarodne odnose nadomestilo z lastno presojo (**drugi del prvega pritožbenega razloga**). V zvezi z varstvom javnega interesa pri mednarodnih odnosih je merilo nadzora tisto, ki daje zadevni instituciji „široko diskrecijo“, in ne merilo, ki bi zahtevalo dokaz „dejanske in specifične“ škode. Splošno sodišče naj bi s tem, ko je popoln nadzor nad presojo Sveta opravilo z uporabo zahteve po „dejanski in specifični“ škodi in s tem presojo Sveta glede posledic razkritja dokumenta javnosti na zunanjo politiko nadomestilo z lastno presojo, napačno uporabilo pravo.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo občutljive vsebine zahtevanega pravnega mnenja in specifičnih okoliščin, ki so prevladovale v času, ko je bil zahtevan dostop (**prvi del drugega pritožbenega razloga**). Predmet obravnave v pravnem mnenju se nanaša na občutljiva mednarodna pogajanja, ki so v času zahteve za dostop še vedno potekala in pri katerih so bili ogroženi bistveni in ključni interesi na področju čezatlantskega sodelovanja pri preprečevanju in boju proti terorizmu in financiranju terorizma ter kjer je bilo vprašanje izbire pravne podlage, ki je bilo obravnavano v pravnem mnenju, predmet spora med institucijami. Splošno sodišče naj bi spregledalo te specifične značilnosti pravnega mnenja.

Zadnjič, Splošno sodišče naj bi za namene uporabe preizkusa prevladujočega javnega interesa napačno izenačilo pogajanje o mednarodnem sporazumu in sklenitev takega sporazuma z zakonodajnimi dejavnostmi institucij (**drugi del drugega pritožbenega razloga**). S tem naj bi Splošno sodišče spregledalo pomembne razlike med pogajanjem o mednarodnih sporazumih, kjer je sodelovanje javnosti nujno omejeno z vidika ogroženosti strateških in taktičnih interesov, in med sklenitvijo in prenosom teh sporazumov.

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Barcelona (Španija) 1. avgusta 2012 – Miguel Fradera Torredemer in drugi proti Corporación Uniland, S.A.

(Zadeva C-364/12)

(2012/C 303/30)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen in Alicia Fradera Torredemer

Nasprotna stranka: Corporación Uniland, S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

- „1. Ali sta člen 101 PDEU (prej člen 81 Pogodbe ES, v povezavi s členom 10) in člen 4(3) PEU združljiva z ureditvijo, kot je ta, ki jo določa predpis, ki ureja tarifo pooblaščenec pred sodiščem, in sicer kraljeva uredba 1373/2003 z dne 7. novembra 2003, ki določa, da se za njihovo plačilo uporablja tarifa ali lestvica najnižjih vrednosti, ki se lahko zvišata ali znižata le za 12 %, in če organi države članice, vključno s sodniki, nimajo dejanske možnosti, da v primeru izjemnih okoliščin odstopijo od najnižjih vrednosti, ki so določene z zakonsko lestvico?
2. Ali se v zvezi z uporabo navedene tarife brez uporabe najnižjih vrednosti, ki jih določa, obstoj velikega nesorazmerja med dejansko opravljenim delom in zneskom nagrade, ki je bila izplačana na podlagi uporabe lestvice ali tarife, lahko šteje za izjemne okoliščine?
3. Ali je člen 56 PDEU (prej člen 49) združljiv z uredbo, ki ureja tarifo pooblaščenec pred sodiščem, in sicer s kraljevo uredbo 1373/2003 z dne 7. novembra 2003?
4. Ali ta ureditev izpolnjuje merili nujnosti in sorazmernosti, na kateri se sklicuje člen 15(3) Direktive 2006/123/ES (¹)?
5. Ali člen 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah v delu, v katerem določa pravico do poštenega sojenja, vsebuje pravico do učinkovite obrambe zoper določitev nagrade za pooblaščenca, ki je nesorazmerna in ne ustreza dejansko opravljenemu delu?